

19/4/14

טיול "פגסוס" – דרום איטליה וסיציליה

משוב (מבלי לחשוב)

היא יודעת,
היא שופעת,
מאף פרט אינה נמנעת.
היא אומרת, מדברת, מספרת,
כמעט אינה גומרת!
היא נמתחת,
היא רותחת,
את ליבה מעט פותחת,
את עצמה כמעט שוכחת!

על אפרוחיה, היא שומרת,
מסייעת ועוזרת.
על לו"ז קשוח, היא שומרת,
לא מתפשרת! לא מוותרת!

היא מודאגת,
היא דואגת,
אך עם היסטוריה, היא חוגגת.
מעידן לפני ספירה,
יוון ורומא ובהמשך ביזנט, נזיר ונזירה,
מלחמות, קרבות ומעשי כפירה.
התקופה הערבית, ימי ביניים,
רנסנס, ברוק ועוד תקופות, אחת או שניים.

מכל חורבה, היא מתרגשת,
מכנסיות ומנזרים, אינה נואשת,
אל פטרוס, פאולוס ופרנציסקוס,
בחרדה של קודש, היא ניגשת.
רומאים, נורמנים, קרטגנים ועוד כמה אומות,
מי יכול כל זאת לקלוט.
קיסרים, טיטנים ומלכים,
אירועים, שמות ומקומות, פרטים שנשכחים.
מי יכול כל זאת לספוג,
הזיכרון כולו נמוג.

טוב שאין בחינה בסוף,
את בורותי, חלילה שאחשוף!

ואיזה הופעה יום, יום דופקת,
מיטב אופנה ושיק, היא מתקתקת.
חולצה קלה ומכנסיים,
שמלה תלויה או חצאית עד הברכיים,
ומתחת טייץ מרשים וצבעוני,
שאומר, היי, הנה אני.
צעוף עוטף צוואר, במעגל,
מטרייה סגולה, מורמת על,
מצחייה על הפדחת,
וגם ענק צוואר, אינה שוכחת.
סנדלים עוטפות רגליה,
משקפי שמש לעיניה.

בקיצור מוסכם לכל דעה,
מדריכה עם הופעה.

**אורנה היקרה!
קבלי תודות, מלוא הקערה,
נעמת לנו מאד,
את ראויה, לכל הכבוד!
היי ברוכה,
והמשיכה במלאכה.**